

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

«Η γιορτινή γραβάτα του, η γκρενά»

Τα τελευταία χρόνια, ο Βασίλης, ο άλλοτε οικοδόμος, όταν πάρει σύνταξη, συνήθιζε τα μοναχικά του δειλινά, όταν ο καιρός ήταν καλός, να βγαίνει στο ξύλινο μπαλκόνι του σπιτιού του στο Waterloo, στο Sydney και να κοιτά αδιάφορα το στενό δρομάκι που οδηγούσε σε αδιέξοδο.

Κάθε τόσο, καθώς δεν περνούσε κανένας, εκτός από ορισμένους γείτονες, μουρμουρούσε λυπμένα, τους στίχους του ποιητή Ζαχαρία Παπαντωνίου.

«Κανείς διαβάτης δεν περνά». Έμενε μέχρι εκεί. Οχι πως δεν ήξερε το ποίημα ολόκληρο του περασμένου αιώνα ποιητή. Αφού ο Βασίλης ήταν διδάσκαλος στο υποτάξιο, πριν ξενιτευτεί για την Αυστραλία, και δίδασκε τον ποιητή Ζαχαρία Παπαντωνίου στους μαθητές της έκτης δημοτικού.

Εκείνο το μοιραίο απόγευμα ο Βασίλης ένιωσε να ελευθερώνεται π σκέψη του από μια ιστορία που διατρούσε για σαράντα χρόνια θαμμένη στο υποσυνείδητό του. Ποια ήταν εκείνη π ιστορία;

...

Νεαρός διδάσκαλος διορίστηκε στο υποτάξιο του. Στο ίδιο υποτάξιο την ίδια χρονιά διορίστηκε και εκείνη. Την λέγανε Ασπασία. Στο σχολείο ο διευθυντής, οι συνάδελφοι και οι μαθητές την αποκαλούσαν με το επίθετό της «Δεσποινής Αναστασοπούλου». Μόνο εκείνος όταν μπορούσε να την πλησιάσει και δεν ήταν άλλα άτομα κοντά, την αποκαλούσε με το όνομά της: Ασπασία.

Πλουσιοκόριτσο από την Αθήνα, έπεισε τους γονείς της να την αφίσουν να πραγματοποιήσει το διάβασμα της που με λαχτάρα ζητούσε: Να διδάξει για ένα χρόνο μόνο, τα πρώτα γράμματα σε παιδιά σε ένα απομακρυσμένο υποτάξιο. Έμενε με την θεία της στο εξοχικό της. Ένα ωραιότατο σπίτι με θέα την θάλασσα.

Εκείνος πάλι φτωχόπαιδο είχε μόνο την μάνα του να συντηρήσει. Ο πατέρας του πριν χρόνια μπάρκαρε σε καράβι ναυτικός αλλά δεν ξαναγριστεί. Ειπώθηκαν πολλά αλλά ποτέ δεν μαθεύτηκε π αλήθεια. Μπορεί και να τον έφαγε η θάλασσα ή να τον ξελόγιασε κάποια στην Αλεξανδρεία.

Από την πρώτη μέρα της σχολικής χρονιάς, ο Βασίλης και η Ασπασία ένιωσαν ο ένας για τον άλλον μια ζεχωριστή ζεστασιά. Όμως παρόλο που μιλούσαν με τα μάτια και τα ζεστά χαμόγελα, στα λόγια και στις κινήσεις ήταν πολύ προσεκτικοί. Βρίσκονταν συνέχεια κάτω από το αυστηρό βλέμμα του διευθυντή, και τα περίεργα ματάκια των

μικρών μαθητών που συνέχεια ήταν καρφωμένα πάνω τους. Ήταν φυσικά νεοφερμένοι στο σχολείο και στο υποτάξιο.

Όταν σχολονύσσαν, εκείνη την περίμενε η θεία της με το αυτοκίνητο για να πάνε σπίτι, που ήταν πολύ μακριά από το σχολείο ή στα μαγαζά για ψώνια. Φυσικά η Ασπασία δεν μπορούσε να πει κουβέντα στην θεία για τον φτωχό δασκαλάκο, διότι την άλλη μέρα θα κατέβαινε ο πατέρας της να την πάρει πίσω στην Αθήνα.

Ο Βασίλης ξεκίνησε με τα πόδια, προς το κέντρο που δεν ήταν μακριά, με τα πολλά μικρά καταστήματα, όπου σε ένα στενό δρομάκι ήταν το σπιτάκι τους.

Περνούσαν οι μέρες και οι δύο τους νιώθανε να τους πνίγει το συντριπτικό περιβάλλον. Κάποτε με πρωτοβουλία της Ασπασίας άρχισε η αλληλογραφία. Του έγραψε ένα γράμμα το έβαλε στο αναγνωστικό που κρατούσε και πλοσιάζοντας τον Βασίλη του ψιθύρισε:

-Πάρε αυτό το αναγνωστικό έχει ένα γράμμα για εσένα. Δώσε μου τώρα το δικό σου.

Ένας χείμαρρος από απελπισμένα ερωτικά γράμματα περνούσε από αναγνωστικό σε αναγνωστικό κάθε μέρα, χωρίς να πούνε λέξη χωρίς φιλί. Αυτό κράτησε αρκετό καιρό.

Μια μέρα ανοίγοντας το αναγνωστικό της, ο Βασίλης αντί για γλυκόλογα η Ασπασία του έγραψε: «Έλα απόψε σπίτι μετά που θα νυχτώσει. Η θεία μου θα λείπει όλο το Σαββατοκύριακο. Θα φύγει το απόγευμα, πάει για προσκύνη στο άλλο υποτάξιο».

Ο Βασίλης όταν το διάβασε άρχισε να τρέμει. Δεν είχε δύναμη να συνεχίσει το μάθημα. Έμεινε να βλέπει τα παιδιά αμίλπτος που και εκείνα απορημένα έμειναν να τον κοιτούν περιμένοντας να πει κάτι.

Δεν είπε λέξη μέχρι που χτύπησε το τελευταίο κουδούνι. Προχώρησε πρώτος προς την έξοδο της τάξης χαιρέτησε τυπικά τους συναδέλφους που συνάντησε στον διάδρομο και με γρήγορα βήματα τράβηξε για το σπίτι του.

....

Οι πρώτες στιγμές ήταν υπέροχες. Το πρώτο αγκάλιασμα το πρώτο φιλί. Όμως δεν κράτησε πολύ. Ξεφεύγοντας από την αγκαλιά του του είπε:

-Δεν μπορείς να μείνεις για πολύ. Σε λίγο θα έρθουν κάποιες γειτόνισσες να μείνουν μαζί μου όσο θα λείπει η θεία. Πρέπει να φύγεις, Βγες από

την πίσω πόρτα μη σε δουν.

Ένιωσε προδομένος. Τους χώριζαν δύο κόσμοι. Δύο κόσμοι που σπάνια σμίγουν. Του είπε ότι ήταν η τελευταία χρονιά που θα δούλευε στο υποτάξιο. Θα επέστρεφε οριστικά στην Αθήνα. Του ζήτησε να την ακολουθήσει στην Αθήνα. Θα τον βοηθούσε οικονομικά μέχρι να βρει δουλειά. Είχε φίλες που θα έπειθαν, τους δικούς τους γονείς, να του βρουν μια καλή δουλειά στο Δημόσιο και πολλά τέτοια. Στην Αθήνα θα μπορούσαν χωρίς φόβο να βλέπονται συχνά.

Έφυγε από την πίσω πόρτα, πικρά απογοητευμένος και πικραμένος. Δεν αντάλλαξαν άλλα γράμματα στις λίγες μέρες που απόμειναν μέχρι να δήξει η σχολική χρονιά. Οριστικά τέλειωσε αυτό που άρχισε τόσο ρομαντικά και ωραία.

....

Η ζωή άλλαξε οριστικά για τον Βασίλη όταν αποφάσισε να ακούσει την μάνα του και να φύγει για την Αυστραλία να δουλέψει με τον θείο του στις οικοδομές. «Πολλά λεφτά στην Αυστραλία ανιψιέ πολλά λεφτά», του έγραφε με τα λίγα γράμματα που ήξερε ο θείος.

Πράγματι έβγαζε πολλά λεφτά. Εστελνε στην μάνα του, αλλά τα περισσότερα τα ξόδευε, σε λάθος τόπους με λάθος άτομα. Παντρεύτηκε δύο φορές, Αυστραλέζες γαλανομάτες με ξανθά μαλλιά και χώρισε και τις δύο. Δεν απέκτησε παιδιά.

....

Εκείνο το δειλινό στο μπαλκόνι του, φορώντας ένα σκούρο πουκάμισο με μια γκρενά γραβάτα θυμήθηκε εκείνη. Την Ασπασία. Τι άραγε να γίνεται. Που να βρίσκεται. Με λύπη αναπόλοντας την πρώτη και τελευταία φορά που βρεθήκαν μόνοι. Η συνάντησή τους κράτησε μόνο μερικά λεπτά. Ένιωσε τόσο όμορφα, μέχρι που του δουν σπίτι οι φίλες της θείας. Έφυγε προδομένος, ταπεινωμένος. «Λεφτά, πολλά λεφτά στην Αυστραλία ανιψιέ» ξαναθημένη τα γράμματα του θείου.

Στα χείλη του ήρθαν ξανά οι στίχοι του ποιητή, καθώς όρθιος στο μπαλκόνι έβλεπε αδιάφορα κάτω στον δρόμο. Μόνο που τους άλλαξε λίγο να μοιάζουν με την δική του περίπτωση:

Κανείς διαβάτης δεν περνά/
κανένα αυτός δεν καρτερά/
που στο μπαλκόνι όρθιος φορά/
την γιορτινή του, γραβάτα την γκρενά.
Μπάμπης Ράκης